

DEN NORSKE KIRKE

Kirkerådet

Det kongelige kommunal- og moderniseringsdepartement
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Dato: 09.06.2016

Vår ref: 15/5435 - 7 OME (16/20418)

Deres ref:

Høringssvar - Assimilering og motstand NOU 2015:7

Kirkerådet takker for muligheten til å levere høringssvar og for utvidet frist. Kirkerådet hadde møte 7.-8. juni og vedtok vedlagte høringssvar.

Med vennlig hilsen

Gerd Karin Røsæg e.f.
assisterende direktør

Øyvind Meling
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Mottakere:

Det kongelige kommunal- og
moderniseringsdepartement

Postboks 8112
Dep

0032

OSLO

Hørings svar – Assimilering og motstand NOU 2015:7

Vedtatt i Kirkerådets møte 8. juni 2016

Med bakgrunn i arbeidet til Norsk misjon blant hjemløse er Den norske kirke medansvarlig for den urett som er begått mot taterne-/romanifolket. Dette har vært kjent for kirken, og fra midten av 1990-tallet har det pågått en forsoningsprosess gjennom samtaler med representanter for folkegruppen. Kirkemøtet har hatt forholdet til taterne-/romanifolket oppe til drøfting, og forsøkte å be om unnskyldning i 1998. Unnskyldningen ble nok av folket selv mer oppfattet som en fraskrivning av ansvar, enn en unnskyldning, og ble derfor tatt opp i igjen av Kirkemøtet i 2000.

Etter den tid har det jevnlig pågått samtaler med representanter for taterne-/romanifolket, og det har også vært forsøkt enkelte tiltak.

Kirkerådet er glad for den fylldige rapporten som nå foreligger, og muligheten den gir for oppreising for taterne-/romanifolket. Oppfølging av rapporten i forhold til tilrettelegging og endringer som skal ivareta taterne-/romanifolkets rettigheter må bygge på en klar erkjennelse av den urett og de overgrep som taterne-/romanifolket var utsatt for.

Igjennom de samtaler Kirkerådet har hatt med representanter for folket er det kommet frem at det er grunnleggende at folket selv får være med å bestemme hvilke tiltak som iverksettes. Det gis også uttrykk for at det er viktig å opprettholde egen kultur og språk. Dette handler om å holde i hevd gamle håndverkstradisjoner, å revitalisere romani og å legge forholdene til rette så den oppvoksende slekt kan få skolegang samtidig som reisevirksomheten opprettholdes.

Kirkerådet vil understreke at når det skal prioriteres i forhold til hvilke tiltak som skal igangsettes som oppfølging av rapporten er det viktig at dette skjer i tett dialog med folket selv, romanifolket/taterne må få reell deltakelse i prosesser som angår dem.

Vi er kjent med at det gjennom de avholdte distriktsvise høringer, samt skriftlige hørings svar er kommet frem ulike synspunkter på hvor vidt taterne-/romanifolket skal synliggjøres. Noen ønsker ikke denne eksponeringen, og må respekteres for det. Samtidig er det viktig at de som ønsker å fremstå som tater/romani, og ønsker en revitalisering av egen kultur og eget språk får hjelp til dette.

Når det gjelder den framtidige utforming av en relevant politikk i forhold til tater/romanifolket som nasjonal minoritet, er det avgjørende viktig å styrke taternes selvfølelse og stolthet, slik at det ikke må kjennes som en belastning å være av taterslekt.

Kirkerådet har merket seg at et av funnene til Vollebækutvalget er at taterne-/romanifolket har lavere utdanningsnivå enn befolkningen ellers. Det er avgjørende at unge med tater/romanibakgrunn sikres reell tilgang til skole og utdanning. Enhver diskriminering i samfunns- og arbeidsliv må bekjempes. Det vil derfor være viktig å prioritere utdanningstilbudet til denne folkegruppen, noe som sannsynligvis vil

medføre et tilrettelagt tilbud som tar høyde for at taterne/romanifolket er et reisende folk.

Det fremgår videre at det er få som har kompetanse i språket romani, det er derfor grunn til å overveie opprettelse av et professorat i romani ved en høyskole eller universitet, eventuelt i samarbeid med et svensk lærested.

Fordommer, usynliggjøring og diskriminering overfor tater er et generelt og omfattende problem i Norge også i dag. Om dette finnes det mange avslørende og tragiske beretninger i utredningen. Det må derfor være et satsingsområde at tater/romanifolkets språk og kultur omtales på en adekvat måte i undervisningsmateriell.

I denne sammenheng er det også viktig med holdningsskapende arbeid. Dette må myndighetene ta et ansvar for, men også kirken kan være en viktig aktør i så måte.

Fra kirkens side vil vi:

- fortsette samtaler med representanter for taterne/romanifolket.
- arbeide for oversettelse av noen sentrale liturgiske tekster.
- arbeide for opprettelse av en prestejeneste for taterne/romanifolket.